

nærmere Oplysning om. Oplysningen gaar i den Retning, at noget Saadant ikke vil være muligt, og at man i ethvert Tilfælde med største Sæthed vil kunne værne Prøvetageren mod ethvert som helst saadant Attentat fra Brændevinsbrændernes Side. Skulde det imidlertid vise sig, at man har taget fejl, at der dog kan finde en eller anden Paavirkning Sted, ser jeg ikke rettere, end at netop det, at man har givet en Bemyndigelse til Toldbestyrrelsen til at tillade Aubringelsen, maa afgive en Garanti, idet Toldbestyrrelsen selvfølgelig maa være opmærksom paa disse Forhold, og dersom den opdager en eller anden uberettiget Paavirkning af Maalet, vil sørge for, at en saadan Paavirkning for Fremtiden bliver umulig.

Jeg anbefaler varmt dette Lovforslag til det ærede Things Vedtagelse. Forholdet er jo som bekendt det, at idet Loven af 1887 gav de nu bestaaende Brændieriet Ret til at vælge mellem de 2 Bestatningsmaader indtil 1892, saa satte man derved de større og velindrettede Brændieriet i Stand til strax at vælge den Bestatningsmaade, der var den fordelagtigste for dem, medens derimod de mindre Brændieriet, eller for at udtrykke det ganske korrekt, saadanne Brændieriet, der efter deres daværende Indretning ikke være i Stand til at anbringe en Produktmaaler, intet Valg havde, de maatte blive staaende ved den gamle Karrumsbestatning og bleve altsaa forsaavidt uheldigere stillede end de andre. Det har jo viist sig i de forløbne Aar, at adskillige af de større Brændieriet have fundet deres Fordel ved at blive staaende ved Karrumsbestatningen, andre derimod ikke, og de ere da gaaede over til Produktbestatningen som det fordelagtigste for dem, men de mindre Brændieriet have ikke havt noget Valg, de have kun kunnet blive ved Karrumsbestatningen. Denne Lov vil altsaa strax gjøre dem ligestillede med de større, idet de jo efter den frit kunne vælge mellem de to Bestatningsmaader, hvilken af dem de anse for den fordelagtigste, og dette vil, hvad der er det Vigtigste, sætte dem i Stand til en større Virksomhed ud over 1892, selv om de efter hele deres Indretning ikke kunne indføre den almindelige Produktbestatningsmaaler i deres Brændieriet. Nu vil man jo kunne spørge: Ja, men haster det saa meget? Ja, ganske viist gjør det det, thi disse mindre Brændieriet arbeide nu under det ikke ubetydelige Tryk, at de antage, at deres Tid er omme om 3 Aar. Jeg skulde dog formene, at det er et ganske væsentligt Tryk paa en Virksomhed, at den inden en bestemt Tid, forsaavidt da ikke

nogen Lovforandring finder Sted, maa op-høre med sin Virksomhed. Det, at et Brændieriet er affaaet fra enhver Opfordring til at gaa fremad med Tiden, til at indføre Forbedringer og Forandringer, det, at det nødes til at blive staaende, fordi det veed, at det kun kan holde Livet til den Tid, og at dets Virksomhed efter den Tid er forbi, maa dog kunne kaldes et meget væsentligt Tryk. Jeg skal derfor gjentagende anbefale Lovforslaget til det ærede Things Velbillie.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

S. Solm: Maa jeg tillade mig at foreslaa, at denne Sag henvises til det Udvalg, som i sin Tid blev nedsat til at behandle den foregaaende Sag paa Dagsordenen, og som for Diebliffet behandler de Andragender, der ere henvisse til det.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Formanden (Høgsgbro): Der er ikke Mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes paa Tirsdag Middag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til forskjellige Retsbetjentembeder.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om nogle Forandringer i den kriminelle Retspleie.

Modet hævet Kl. 3.